

коя стая може да го намъри. Отвори плика и цѣлуна писмото и печата на своя баща. После, като че ли не знаеше за писмото, тя предложи на управителя да го прочетатъ насаме, безъ свидетели. Той намъри умѣстенъ тоя съветъ и двамата отидоха въ една отдѣлна стая. Тя разгъна пергамента, прочете го и се показва много изненадана.

Но управительтъ ѝ каза:

— Господарке, трѣбва да се изпълни волята на августейшия ви баща, защото иначе ще бждемъ много укорявани.

— Но какъ може да бжда омжжена — отвърна тя — безъ моя баща? Това ще бжде много странно и азъ не мога да се съглася на подобно нѣщо.

— Какво говорите, господарке! Вашиятъ баща заповѣдва и вие не можете да се противите.

— Господинъ управителю — каза дъщерята, като разбра, че всичко върви добре. Вие ще говорите съ висшитѣ сановници и ще се съветвате съ тѣхъ. Ако тѣ се съгласятъ, добре! Азъ не ще се противя.

— Това е много умно — каза управительтъ.

Той повика сановниците отъ цѣлата област, показа имъ писмото и всички се изказаха, че волята на императора трѣбва да се изпълни. Тогава Костантъ се ожени по езически обичаи. Сватбенитѣ празненства траяха 15 дена. Презъ тия дни всички бѣха безгрижни: ядѣха, пиеха и се веселѣха.

Императорътъ се забави по границата повече отколкото предполагаше. Когато свърши своята работа, той тръгна къмъ столицата и на два дена пжтъ отъ нея бѣ посрещнатъ отъ свитата си.

— Какво става въ моята столица?

— Нищо особено — му отговориха тѣ. Презъ тия 15 дена само се яде, пие и се празнува.

— И защо всичко това?

— Защо? Но вие знаете твърде добре защо.